

Патриаршеска литургия в храм „Св. вмчк Георги“, с. Кокаляне

На 5-ти октомври Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил отслужи света Литургия в храма „Св. вмчк Георги“, с. Кокаляне.

В съслужение бяха протойерей Георги Райчев – председател на храма, протойерей Димитър Кутлев и протодякон Иван Петков.

Песнопенията бяха изпълнени от храмовите певци заедно с черкуващата се енория, която молитвено участваше в богослужението.

В края на светата Литургия Негово Светейшество произнесе слово, в което отбеляза:

„От всички закони, които съществуват и които са известни на човеците, най-важен е нравственият закон. Виждаме, че всичко, от най-малките градивни частици на материята до звездите и планетите, съществува по определени

закони. Действително, както говори и Свещеното Писание: Той (каза – и се създадоха,) заповяда – и се сътвори; постави ги за вечни векове; даде наредби, които няма да се нарушат (Пс. 148:5-6). По същия начин, Господ е дал заповеди, нравствен закон и на нас, човеците, за да може чрез неговото усвояване да бъдем подобни на Бога, да постигаме богоподобие.

Ние наричаме Христовите заповеди животворящи, понеже Сам Господ е казал в Стария Завет: „ако спазвате всички тези заповеди, ще бъдете живи“ (срв. Втор. 8:1). Той ни е дал избор: да спазваме заповедите Му, което води към живот вечен, или да не ги спазваме, което води към смърт. Така и в ново време, когато постъпваме по Христовите заповеди, това води към единение с Бога, придобиване и утвърждаване на Божията благодат в нас.

Често ние външно изпълняваме заповедите – както преди няколко недели чухме за онзи законник, който попитал Господа: Учителю благий, какво да сторя, за да наследя живот вечен, и Господ му отвърнал: знаеш заповедите: не прелюбодействуй, не убивай, не кради, не лъжесвидетелствуй, почитай баща си и майка си. Човекът рекъл: всичко това съм опазил от младини, но Господ му рекъл да остави всичко и да Го последва, което е смисълът на закона. Първият, понеже бил много богат, се натъжил и си отишъл от Господа. (Лука 18:18-23). От това се вижда, че човекът не е имал в себе си любов Божия, а е бил привързан към парите. Спазването на заповедите у него е било външно, в себе си той се е гордеел, че е благочестив и праведен, но неговата праведност не го водела при Бога, а го възгордявала още повече и така той е живял вярата лицемерно.

Често така става и със самите нас. Казваме: „не съм убил, не съм откраднал, не пуша, не пия, лошо не правя“, обаче сърцето ни стои окаменяло, без никакво чувство за Бога, което ще рече, че ние изпадаме в лицемерие, като само външно спазваме закона, без да постигаме неговата същина – да придобиваме любов към Бога.“

Патриарх Даниил продължи:

„В днешното свето литургийно евангелие чухме златното правило, дадено ни от Господа: както искате да постъпват с вас човеците, тъй и вие постъпвайте с тях (Лука 6:31). Никой не желае да бъде лъган, да бъде краден или унижаван, а напротив, човек иска в трудност да му се притекат на помощ. Когато постъпваме по този начин с човеците, ние изпълняваме това златно правило на любовта. Често обаче си мислим „Да, аз постъпвам така“, но ето какво казва по-нататък Господ Иисус Христос: обичайте враговете си (Лука

6:35), защото Той така постъпи спрямо нас, човеците, които Го осъдиха на кръстна смърт и Го бичуваха, а Той се молеше за тях. Ако искаме да подражаваме на Христа, следва да изпълним и тази Негова заповед.

Когато осъждаме нашите ближни, това означава, че ние считаме себе си за праведни и за по-добри от тях, но това не е, което Господ ни е заповядал. Любовта, дори към враговете, е качество, присъщо на Бога. Затова, ако искаме нашите души да се очистят от гордостта, от егоизма, от себелюбието, от своеволието, ние трябва да намираме сили, с Божията помощ, да правим добро, да се молим за тези, които ни наскърбяват и ни пакостят. Това не означава, че християните следва да не правят разлика между добро и зло, които ясно трябва да се разграничават и когато някой постъпи зле, не бива това да се омаловажава, понеже ако заради това нашият брат погине, тогава ние ще сме проявили малодушие и безразличие, което е грях.

Господ ни казва: Ако съгреши против тебе брат ти, иди и го изобличи насаме; ако те послуша, спечелил си брата си; ако не послуша, вземи със себе си още одного или двама, та с устата на двама или трима свидетели да се потвърди всяка дума; ако ли пък не послуша тях, обади на църквата; но, ако и църквата не послуша, нека ти бъде като езичник и митар (Мат. 18:15-17). С тези думи ни е показал, че не иска от нас да бъдем безразлични и да не правим разлика между добро и зло, между правда и неправда, но да търсим правдата, да се стремим да се въдвори мирът между нас. Не бива да считаме човеците за врагове, а да проявяваме човеколюбие и искрено желание пред Бога да им помогне така, както ние със своите човешки сили не сме в състояние да сторим. Нека се стараем в сърцата си да имаме благоразположение и да не отказваме да правим добро на тези, които ни навреждат.

Бог да ни помага да оделотворяваме тези Негови заповеди, да се очистват сърцата ни и да се слави Божието име чрез нашия живот.“

След края на богослужението председателят на църковното настоятелство изказа от свое име и от името на повереното му паство благодарност за патриаршеското посещение и отслужването на светата Литургия. Той поднесе на Негово Светейшество скромен подарък и го запозна с енорийския живот при храма.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg